

Диляна Ковачева ИДАЛГОВЦИТЕ В ПРОИЗВЕДЕНИЯТА НА ДИМИТЪР ДИМОВ

През 2009 г. чествахме няколко забележителни дати, непосредствено свързани с днешната конференция. Обединяващата е, разбира се, 100-годишнината от рождението на писателя и драматурга Димитър Димов, но бих искала да отбележа още 60-годишния юбилей от създаването на Института за Литература към БАН, 120-та годишнина от рождената дата на Софийския университет, и в частност на Историко-филологическото отделение, предтеча на Факултета по славянски филологии, и в тази връзка трябва да почетем паметта на единия от двамата братя благодетели – Евлоги Георгиев, от чието раждане се навършиха 190 години. Не бих искала да пропусна и 20-годишнината от откриването за посещение на къщата музей „Димитър Димов“ в София, а и във връзка с моя доклад ще напомня едно важно историческо събитие, тясно свързано с испанската тема в творчеството на Димов, изминалите 70 години от края на Испанската гражданска война, драматично приключила на 1 април 1939 г., чийто отглас все още всява разногласие в испанското общество.

В този доклад ще се опитам да представя кратък анализ на героите *идалговци* в произведенията на Димитър Димов, защото тази тема в творчеството му е слабо позната, а героите са изключително интересни. Спрях се именно на *идалговците*, отчасти провокирана от едно телефонно обаждане след посещението ми в Мадрид, чиято цел беше да подаря на испанския приятел на Димов, Хуан Едуардо Сунига, книгата си с преводи на на Димовите произведения с испанска тематика. След около седмица Сунига ми се обади обезпокоен, дори леко възмутен, тъй като беше прочел незавършения разказ „Идалго“, който тогава се публикуваше за пръв път, преработен от ръкописа. Подчерта, че испанските *идалговци* съвсем не са това, което